

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1264/2020
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из с. ..., кога заступа Димитар Иванов, адвокат из ..., против тужене „Хеба“ АД Бујановац, коју заступа Драган Антић, адвокат из ..., ради уплате премије за добровољно пензијско осигурање, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2343/15 од 07.10.2015. године, у седници већа одржаној 10.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2343/15 од 07.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 133/14 од 29.05.2015. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да уплати премије за добровољно пензијско осигурање код „Дунав“- Друштва за управљање добровољним пензијским фондом АД из Београда, у корист тужиоца у износу од 174.000,00 динара, за период од 09.12.2005. године до 14.01.2011. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 100.060,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2343/15 од 07.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Међутим, како је тужба у овом предмету поднета 25.01.2011. године, пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), осим у погледу ревизијског цензуса.

Решењем Р4 152/20 од 22.05.2020. године, Апелациони суд у Нишу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији, на основу члана 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09 – у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, кад је по оцени Апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из одредбе члана 395. ЗПП, произлази да Врховни касациони суд одлучује о изузетној ревизији само под условом да такво одлучивање предложи апелациони суд, након оцене допуштености ове ревизије из неког од наведених разлога.

У конкретном случају, решењем Апелационог суда у Нишу није предложено одлучивање о ревизији туженог као о изузетној ревизији, а вредност предмета спора од 174.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан када је коначно опредељен тужбени захтев тужиоца 24.04.2013.године (члан 23. став. 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку - „Службени гласник Републике Србије“, број 55/14), због чега је применом члана 404. раније важећег Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасника Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић